

2002:2

Interpellation av Margareta Olofsson (v) om brott mot miljöbalken

I dagarna har ett mål mot hela miljö- och hälsoskyddsnämnden i Enköping inletts. Det är troligen ett av de mål som följs med spänning av kommunalpolitiker i hela Sverige. Nämnden anklagas för att ha underlåtit att anmäla miljöbrott enligt miljöbalken.

I debatten har framkommit den mycket vanliga motsättningen mellan den politiska viljan och tjänstemännens arbete som bl.a. innebär myndighetsutövning enligt lagstiftning, men också deras uppdrag att följa de miljömässiga direktiv, uttalande m.m. som kommer dels från nationell nivå, men också från EU.

Motsättningar finns också ofta mellan olika förvaltningar, bolag i en kommun och dess miljöförvaltning. En teknisk förvaltning har ett politiskt uppdrag som ibland går stick i stäv med det lagmässiga uppdrag som miljöförvaltningen har. En miljöförvaltning kan dessutom ibland tvingas att anmäla en annan förvaltning eller kommunalt bolag för brott mot miljöbalken. Finns inte förståelsen för detta på såväl tjänstemanna – som politikernivå uppstår ofta en konflikt, en konflikt som skulle kunna undanröjas genom information och därmed förståelse för de olika arbetsuppgifter och uppdrag som skall utföras.

I sakfrågan som sådan där miljönämnden i Enköping inte velat anmäla företag för brott mot miljöbalken, ligger underförstått att kunskaperna om miljöbalken är dåliga hos företagen. Ett förslag från oppositionen om att ha informations/utbildningsseminarier för framförallt småföretagare avslogs av majoriteten här i Stockholm.

Jag vill därför ställa följande frågor till ansvarigt borgarråd:

1. Förekommer dessa konflikter i Stockholm?
2. Vad kan göras för att förhindra konflikter av detta slag i framtiden?
3. Är informationen till politiker och tjänstemän tillfredsställande? På vilket sätt kan den förbättras?

4. Är informationen till företagen tillfredsställande? På vilket sätt kan den förbättras?
5. Är miljöborgarrådet berett att utöka de ekonomiska resurserna för informationsinsatser?

Stockholm den 18 januari 2002

Margareta Olofsson